

Zomer in Antwerpen

Da's zoeken naar (zwem)water. 11 juni 2023. Tweede hittegolfdag. Gelukkig een zondag. De enige twee buitenbaden zijn open! Het verwarmde valt af. Voor de frisse duik is er Boekenberg. Eerst naar de bakker. Wachtrij. Gluren in stadskrant De Zondag, die ook om water roept: '30 graden aan zee, maar waar zijn de redders?'

Verderop de Antwerpse crisis: 'Zwembad open van woensdag tot zondag'. Ha ja? Heb ik iets gemist? Ik wrijf m'n slaapogen uit, maar 't gaat wel degelijk om de paar uurtjes in de (voor)avond op donderdag en vrijdag. Wat nergens wordt vermeld. Niet te geloven. De krant laat de schepen zeggen dat 'een oplossing gevonden is'. Wie niet beter weet denkt dat de vijver nu vijf dagen van de week heel de dag open is. Ik word koleirig. Zoals bekend maakt hitte agressief.

Gauw verkoeling gaan zoeken dus. 5 km fietsen, stipt om 11u in het Boekenbergpark. Te laat. Een lange wachtrij, in de dan al brandende zon. De teller telt af, van 150 naar 0. De metalen draaideur stopt. Megafoon: het 'blokzwemmen' begint. Wij moeten wachten tot die eerste 150 weer buiten zijn. Kinderen begrijpen er niets van. Vinden het niet leuk meer en vragen na uitleg waarom er dan niet meer van die vijvers zijn?

20 minuten later is het aan ons. De laatste van blok 1 eruit. Wij een voor een door de draaideur. Een vrouw duikt meteen het toilet in, hoge nood. Als ze eruit komt wordt ze verkeerd aanzien als achtergebleven verstekeling en gesommeerd om buiten te gaan. 'Maar ik ben kurkdroog' stamelt de vrouw verbouwereerd, 'net binnen'. De redder biedt excuses aan. Voor hen is het alert labeur. Ik moet denken aan de dagelijkse wandeling in gevangenissen, en duik het verlossende water in. Hoofd onder om de megafoon niet te horen: 'Beste zwemmers, de maximumcapaciteit is bereikt. Jullie mogen een kwartiertje zwemmen. Geniet ervan.' Het is een gewriemel van jewelste. Mensen botsen tegen elkaar op. Velen hangen maar wat aan de kant. Echt doorzwemmen kan je niet. Het water begint al naar zonnecrème te ruiken. Gisteren was het ook al de hele dag blokzwemmen...

Megafoon: 'Beste zwemmers, jullie kwartier zit erop. Gelieve het water te verlaten om de vele zwemmers die in de rij staan zoals jullie daarnet de kans te geven om ook in het water te gaan.' De kolonne in zwembroek en badpak sjokt naar buiten. Iemand wordt aangemaand: 'Er zijn nog 150 wachtenden.' En de rest! Ik schrik van de lengte van de slingerende rij, in de blikkerende zon, behalve het eindstuk. Vlug wegwezen hier. Het moet plezant blijven. En morgen? En overmorgen? Wéér 32°C, maar maandag en dinsdag zijn de enige twee buitenzwembaden dicht. Waar naartoe met de kleindochter vanop een oververhitte negende verdieping? Wie niet op reis gaat is gezien. Moesten we voor corona en het milieu niet dicht bij huis blijven?

In een straal van 20 km rond Antwerpen is er geen toegelaten open water. Dan maar weer het 'bad der vrijheid' zoals De Standaard haar fotoreeks Wildzwemmen vandaag noemt. De overheid dwingt tot overtreding. Ook in Mechelen is het zo, mailt een radeloze verpleegster & alleenstaande mama:

'In Mechelen mag ik al blij zijn met het initiatief van het Keerdok en er is een vaart waar we stiekem in springen, maar ik ben zo gechoqueerd door de beperkte zwemuren. Op hete dagen die niet woensdag of weekend zijn mag je in de Nekker nog steeds niet zwemmen. Dus iedereen zit er puffend te KIJKEN naar het water..'

Zou dat bij een hittegolf geen schending van een mensenrecht zijn? Het recht op water. En niet alleen in zwembaden en recreatiedomeinen waar je meestal hoe langer hoe meer moet betalen. Waar ellenlange rijen staan, vaak inwoners en niet-inwoners apart. Waar het bezoekersaantal

beperkt wordt. En je om 18u, als het nog snikheet is, moet opkrassen. Waar het niet leuk meer is, omdat ze onder de voet worden gelopen. Zoals de avondkrant vandaag meldt, met een hele opsomming van schamele bestormde kruimels.

Nee, voor de buitenzwemmer is het nog niet voor de bakker. Nog lang niet. Nooit hadden we minder buitenwater dan nu. Ondanks alle beloften en aankondigingen is dat de harde realiteit.

Sigrid Spruyt, voorvoerder OutdoorSwimming.be